

- Treść:** 356. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego 651
357. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 maja 1922 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych 651

356.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawnopolitycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 4 poz. 19).

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przestają obowiązywać istniejące dotychczas na wymienionych w § 1 obszarach przepisy i rozporządzenia o ochronie lokatorów.

Wszelako biorący w najem do czasu expiracji umowy nie może żądać zniżki komornego umówionego przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, chociażby wysokość tego komornego przekraczała normy dopuszczalne według tego rozporządzenia,

jeżeli ona była zgodna z obowiązującymi dotychczas przepisami.

§ 3. Wykonanie tego rozporządzenia poleca się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Zdrowia Publicznego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński

357.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 maja 1922 r.

w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów

hipotecznych (Dz. U. R. P. № 30, poz. 238) zarządza się co następuje:

Do art. 1 p. a).

§ 1. Podatek od wzbogacenia się, które się ujawniło przez nabycie nieruchomości, opłacają wspomniane w art. 1 p. a.) ustawy osoby fizyczne bez względu na ich przynależność państwową i miejsce zamieszkania, oraz te osoby prawne, które podlegają podatkowi przemysłowemu, obowiązującemu od roku 1922 na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Za osoby prawne, podlegające podatkowi, uważa się również spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe i komandytowe).

Obowiązek podatkowy ciąży na powyższych osobach, wtedy, jeżeli w dniu ogłoszenia ustawy t. j. w dniu 28 kwietnia 1922 r. były one właścicielami nieruchomości, nabytych w czasie od dnia 1 sierpnia 1918 r. do dnia ogłoszenia ustawy w drodze odpłatnej, t. j. w drodze kupna, zamiany, publicznej licytacji, cesji praw i t. p.

§ 2. Przedmiotem podatku jest każde poszczególne nabycie w drodze odpłatnej gruntu, stawu, jeziora, lasu, placu i budynku.

Nabycie praw rzeczowych na cudzych nieruchomościach np. prawa wydobywania węgla i bituminów nie podlega podatkowi.

§ 3. Przedmiotem podatku jest zarówno nabycie całej nieruchomości, określonej w § 2 część pierwsza niniejszego rozporządzenia jak również nabycie części takiej nieruchomości.

Nabycie nieruchomości przez kilka osób na wspólną własność — stanowi jeden przedmiot podatkowy.

Do art. 1 p. b).

§ 4. Podatek od wzbogacenia się, które się ujawniło przez spłatę długów hipotecznych, opłacają pod warunkami, określonymi w art. 1 p. b.) ustawy, tylko osoby fizyczne, a to bez względu na ich przynależność państwową i miejsce zamieszkania.

Obowiązek podatkowy ciąży na powyższych osobach, niezależnie od tego czy w dniu ogłoszenia ustawy były jeszcze właścicielami nieruchomości, obciążonych splaconą wierzytelnością hipoteczną, czy też nie.

Osoby, roszczone sobie prawo do uwolnienia od podatku z powodu, że wierzytelność hipoteczną spłacyły drogą jednoczesnego zaciągnięcia nowych hipotecznych zobowiązań dłużnych, winny udowodnić (§ 20 nin. rozp.) dokumentami publicznymi:

- 1) fakt zaciągnięcia tego zobowiązania, tudzież
- 2) związek przyczynowy między spłatą wierzytelności, a zaciągnięciem nowego zobowiązania.

§ 5. Przedmiotem podatku jest każda poszczególne całkowicie, lub częściowo uskuteczniiona spłata wierzytelności hipotecznej. O ile zatem wierzytelność hipoteczna była splacana ratami, to spłata każdej raty stanowi oddzielny przedmiot podatku.

Spłata jednej wierzytelności przez kilka osób — stanowi jeden przedmiot podatkowy.

Dla ustalenia obowiązku podatkowego miarodajnym jest sam fakt spłaty, a nie jej forma i wobec tego obojętnym jest, czy suma splaconej wierzytelności doszła do rąk wierzyciela, czy też została złożoną do depozytu.

Również obojętnym jest, dla oceny obowiązku podatkowego, czy wierzytelność była własnością osoby fizycznej, czy też prawnej.

Wreszcie nie zwalnia od obowiązku podatkowego okoliczność, że splacona wierzytelność hipoteczna była wpisana do hipoteki nie w formie wpisu stanowczego, lecz w formie kaucji, ewikcji i t. p.

Do art. 1 ustęp trzeci.

§ 6. Postanowienia, dotyczące obowiązku opłacania podatku przez osoby fizyczne, wspomniane w § 1 i 4 nin. rozp., stosuje się również do spadków wakujących (nieobjętych), przyczem ich obowiązek podatkowy określa się według obowiązku podatkowego spadkodawcy.

Do art. 2 część I.

§ 7. Art. 2 część I ustawy przewiduje dwie kategorie zwolnień od podatku:

- 1) zwolnienia z mocy prawa i
- 2) zwolnienia fakultatywne.

Z mocy prawa wolne są od podatku osoby, wymienione w punktach a), c), d), g), h), i) art. 2 część I a fakultatywnie — osoby, wspomniane w punktach b), e), f), tegoż artykułu, których zwolnienie zależne jest od udowodnienia okoliczności, uzasadniających to zwolnienie.

Do art. 2 części I p. b).

§ 8. Nieruchomości, nabyte przez osoby prawne, prowadzące zakłady przemysłowe, nie podlegają podatkowi, o ile przez te osoby zostaną złożone władzy podatkowej dowody, które wiarogodnie stwierdzą cel nabycia nieruchomości, określony w art. 2 część I p. b) ustawy. Za dowód uważa się oryginalną uchwałę władz statutowych osoby prawnej, zapadłą przed nabyciem nieruchomości, względnie inny oryginalny z tegoż czasu pochodzący dokument, na podstawie którego — zgodnie z postanowieniami statutu ewentualnie umowy spółki — nabycie nastąpiło.

Nieruchomości nabyte przez osoby prawne, prowadzące zakłady handlowe, nie podlegają podatkowi, o ile przez te osoby zostaną złożone władzy podatkowej dowody, które wiarogodnie stwierdzą, że bezpośrednio po nabyciu względnie po przerobieniu zostały we wspomnianych nieruchomościach umieszczone własne pomieszczenia handlowe, biura, składy, mieszkania pracowników i że w dniu ogłoszenia ustawy, przeznaczenie tych nieruchomości nie uległo zmianie. Za dowód uważa się zaświadczenie, wydane przez miejscowy zarząd gminny (magistrat) i potwierdzone przez właściwą władzę administracyjną.

O ile nieruchomość odpowiada tylko w pewnej części wspomnianym wyżej warunkom, to zwolnienie podatkowe ma zastosowanie tylko do tej części.

Do art. 2 część I p. c).

§ 9. Za spółdzielnie aprowizacyjne uważa się te spółdzielnie, podlegające ustawie o spółdzielniach

z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 111, poz. 733), których podstawowym zadaniem statutowym jest dostarczanie członkom przedmiotów (towarów), potrzebnych w ich gospodarstwie do bezpośredniego zużycia, a nie do handlu, lub do przeobrażenia celem odsprzedaży.

Do art. 2 część I p. e).

§ 10. Termin 1 sierpnia 1914 r., o którym mowa w art. 2 cz. I p. e) ustawy, odnosi się zarówno do wierzytelności hipotecznych jakoteż do majątku nieruchomości i ruchomego.

Za dowody, stwierdzające okoliczności, wspomniane w art. 2 cz. I p. e) ustawy, a powodujące zwolnienie od podatku, uważa się tylko dokumenty, wystawione przez polskie władze i instytucje publiczne, lub uwierzytelnione przez polskie władze.

Nabycie nieruchomości względnie spłata długów hipotecznych, uskutečněnione w części drogą realizacji posiadanych już w dniu 1 sierpnia 1914 r. względnie odziedziczonych przed dniem dokonania transakcji kategorii majątku, określonych w art. 2 cz. I p. e) ustawy, uzasadnia zwolnienie od podatku tylko wspomnianej części, a nie całej transakcji. Jeżeli zatem płatnik nabył nieruchomość albo spłacił wierzytelność hipoteczną częściowo w drodze realizacji posiadanego względnie odziedziczonego majątku, częściowo zaś z dorobku, winien on opłacić podatek od części transakcji, pokrytej z tegoż dorobku.

Do art. 2 część I p. f).

§ 11. Reemigranci są wolni od podatku, o ile posiadają obywatelstwo polskie, względnie o ile przeciw nabyciu obywatelstwa polskiego w myśl ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 7, poz. 44) nie zachodzą żadne przeszkody.

Celem uzyskania uwolnienia od podatku należy przedstawić władzy podatkowej dokument publiczny, stwierdzający kwalifikację osobistą podatnika, wspomnianą w poprzedniej części niniejszego paragrafu, tudzież dowód (książeczkę czekową, zaświadczenie instytucji przekazowej, względnie banku dewizowego, lub delegata Ministerstwa Skarbu do spraw dewizowych, zaświadczenie notarialne lub sądowe i t. p.), że nabycie nieruchomości nastąpiło ze środków przywiezionych z zagranicy.

Do art. 2 część II.

§ 12. Osoby, wymienione w części II art. 2 ustawy, winny pokwitowanie na uiszczony przez nie podatek od przyrostu wartości złożyć Dyrekcji Skarbu w Cieszynie w terminie wyznaczonym w art. 4 względnie 6 ustawy, odpowiednio do tego, czy należą one do kategorii płatników, wymienionych w jednym lub drugim z powołanych artykułów.

Do art. 3 część A.

§ 13. Od sumy transakcji, przyjętej za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (należności prawnej), sprostowanej ewentualnie w myśl ostatniej części art. 4 ustawy, wolno potrącić przyjęte do zapłaty za poprzedniego właściciela względnie zaciągnięte na kupno nowe długi hipoteczne, a w szczególności także resztującą cenę kupna.

Fakt zaciągnięcia nowych długów hipotecznych na kupno nieruchomości należy udowodnić odnośnym aktem hipotecznym; długi takie będą jednak potrącone tylko wtenczas jeżeli płatnik udowodni zarazem istnienie związku przyczynowego między nabyciem nieruchomości, a zaciągnięciem wspomnianych długów.

Do art. 3 część B.

§ 14. Podstawę do obliczenia podatku stanowi suma spłaconej wierzytelności hipotecznej wraz z kwotą spłaconych, a w akcie spłaty ujawnionych, odsetek od wspomnianej wierzytelności.

Do art. 3 część A i B.

§ 15. Sumy transakcji, wyrażone nie w markach polskich, lecz w innej walucie, przelicza się celem ustalenia podstawy obliczenia podatku w sposób następujący:

1) 1 rubel = 2.16 mk.

2) 1 korona austr.-weg. = 0.70 mk.

3) 1 marka niem. = 1 mk.

4) inne waluty przyjmuje się podług kursu giełdowego w dniu dokonania transakcji.

Do art. 3.

§ 16. Artykuł 3 ustawy przewiduje przy obliczaniu podatku stawki podatkowe zasadnicze i progresyjne.

Jeżeli podstawa obliczenia podatku nie przewyższa pięciokrotnego minimum określonego w art. 2 p. g) i h) ustawy, wówczas będą pobierane jedynie stawki zasadnicze, wskazane w ustępie pierwszym cz. A i w ustępie pierwszym części B artykułu 3 ustawy.

W przeciwnych wypadkach podatek, obliczony wedle stawek zasadniczych, podwyższa się przez zastosowanie odpowiednich stawek progresywnych, wskazanych w ustępie drugim części A i w ustępie drugim części B artykułu 3 ustawy.

Przykłady:

I. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1919 za sumę 200.000 mk.;

podatek wynosi:

1) wedle stawki zasadniczej na rok 1919 — 40% ceny kupna 200.000 mk. = 80.000 mk.

2) ponieważ cena kupna w sumie mk. 200.000 nie przewyższa pięciokrotnego minimum 50.000 mk., ustanowionego w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1919, stawka progresywna nie ma zastosowania —

należy podatek 80.000 mk.

II. Płatnik nabył nieruchomość w roku 1920 za 1.250.000 mk.;

podatek wynosi:

1) według stawki zasadniczej na rok 1920 — 30% ceny kupna 1.250.00 mk. = 375.000 mk.

2) ponieważ cena kupna w sumie mk. 1.250.000 jest równa pięciokrotnemu minimum 250.000 mk.

ustanowionemu w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1920 — stawka progresyjna nie ma zastosowania

należny podatek = 375.000 mk.

III. Płatnik nabył nieruchomości w roku 1920 za sumę 1.500.000 mk.;

podatek wynosi:

1) według stawki zasadniczej na rok 1920 — 30% ceny kupna 1.500.000 mk. = 450.000 mk.

2) ponieważ cena kupna 1.500.000 mk. przewyższa pięciokrotne minimum 250.000 mk. ustanowione w art. 2 część I p. g) ustawy na rok 1920, podatek, obliczony wedle stawki zasadniczej podwyższa się o 25% od sumy 450.000 mk. = 112.500 mk.

należny podatek = 562.500 mk.

Do art. 4, 5, 6 i 7.

§ 17. Celem zebrania materiałów, potrzebnych do wykonania ustawy, izby skarbowe sporządzają w ciągu 3 miesięcy od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia bądź same, bądź za pośrednictwem podległych im władz podatkowych I instancji, spisy domniemanych płatników i to oddzielnie:

a) wszystkich osób, będących w dniu ogłoszenia ustawy właścicielami nieruchomości, nabytych przez nie w czasie od 1 stycznia 1918 r. do dnia ogłoszenia ustawy (§ 1, 3 i 6 niniejszego rozporządzenia);

b) wszystkich osób fizycznych, które w tym okresie czasu spłaciły wierzytelności hipoteczne, powstałe przed 1 stycznia 1915 r. (§§ 4, 5 i 6 nin. rozp.).

Spisy te należy założyć dla każdego podmiotu i przedmiotu podatkowego oddzielnie na osobnych kartach katastralnych A (załącznik I wzór 1), o ile chodzi o nabycie nieruchomości (§§ 1, 3 i 6 nin. rozp.), i B (załącznik II wzór 2) o ile chodzi o spłatę wierzytelności hipotecznych (§§ 4, 5 i 6 nin. rozp.). Karty katastralne należy wypełniać:

A. w b. dzielnicy rosyjskiej:

a) w b. Królestwie Polskiem—na podstawie repertoriów notarialnych i jednoznacznych aktów;

b) na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, białowieskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego — na podstawie repertoriów i jednoznacznych aktów starszych notariuszy, które znajdują się jeszcze w ich posiadaniu, jakoteż—przechowywanych w archiwach wydziałów hipotecznych oraz na podstawie wiadomości, uzyskanych przy wywołaniu hipotek;

B. w b. dzielnicy austriackiej:

na podstawie dziennika hipotecznego urzędu ksiąg gruntowych (hipotek) oraz rejestrów zgłoszenia i wymiaru należytości prawnych, jakoteż jednoznacznych aktów;

C. w b. dzielnicy pruskiej:

na podstawie dziennika hipotecznego urzędów ksiąg gruntowych (hipotek) oraz repertoriów notarialnych i jednoznacznych aktów.

W miarę potrzeby należy zużytkować także i inne źródła dostępne dla władz podatkowych, a w szczególności akta wymiaru podatku hipotecznego, doniesienia notariuszy i urzędów hipotecznych, składane władzom podatkowym na podstawie §§ 5 i 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1921 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. № 33, poz. 199) i t. p., wreszcie—o ile chodzi o b. dzielnicę pruską—także zapiski i akty b. urzędu osadniczego oraz urzędów ziemskich.

Sporządzone na podstawie powyższych danych karty katastralne A. należy sprawdzić przez przejrzanie jednoznacznych ksiąg hipotecznych—o ile takowe są założone—i uwidocznic w oddzielnej przedziałce tej karty, czy nabywca nieruchomości w dniu ogłoszenia ustawy był jeszcze właścicielem tej nieruchomości. O ile nieruchomość nie posiada urządzonej hipoteki, należy dopiero co wspomniane dane sprawdzić przez zasięgnięcie informacji u miejscowych władz samorządowych, jeżeli władza podatkowa sama nie posiada o tem wiadomości.

Karty katastralne, dotyczące nieruchomości, położonych w okręgu innej izby skarbowej, przesyła się tej izbie, jako właściwej do sprawdzenia w myśl ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu.

W wypadkach, w których karty katastralne zostały sporządzone bezpośrednio przez izby skarbowe, a na podstawie danych, które służyły do wypełnienia tychże kart, nie można określić, czy płatnik podpada pod kategorię wyszczególnioną w art. 4 względnie 6 ustawy, należy karty przesać władzom podatkowym I instancji, właściwym do wymiaru podatku dochodowego dla danego płatnika, celem uzupełnienia danych, miarodajnych dla określenia powyższych kategorii.

§ 18. Po dokonanej, w sposób, podany w poprzednim paragrafie, rejestracji domniemanych płatników, izba skarbową wyłącza z pośród kart katastralnych, te które wedle jej oceny, odnoszą się do osób zwolnionych od podatku z mocy prawa (art. 2 część I p. a), c), d), g), h) i i) ustawy), uwidacznia tytuł zwolnienia na jednoznacznych kartach i przechowuje je odrębnie. To samo postępowanie stosuje izba skarbową do kart katastralnych osób, które w terminie, określonym w art. 7 ustawy udowodniły zwolnienie od podatku z mocy art. 2 p. b), e), f) ustawy. Również wyłącza się narazie i osobno się przechowuje karty katastralne, dotyczące tych osób, które wniosły podania o zwolnienie po myśli § 20 nin. rozp. względnie art. 7 ustawy.

Na podstawie pozostałych kart katastralnych, sporządzają izby skarbowe dla każdej władzy podat-

kowej I instancji oddzielnie, stosownie do położenia przedmiotu podatkowego, następujące księgi biercze:

- 1) dla płatników, objętych kartami katastralnymi A., a podpadających pod postanowienia art. 4 ustawy — księgę bierczą № I. A. (załącznik III, wzór 3).
- 2) dla płatników, objętych kartami katastralnymi A., a podpadających pod postanowienia art. 6 ustawy — księgę bierczą № II. A. (załącznik IV, wzór 4).
- 3) dla płatników, objętych kartami katastralnymi B., a podpadających pod postanowienia art. 4 ustawy — księgę bierczą № I. B. (załącznik V, wzór 5).
- 4) dla płatników objętych kartami katastralnymi B., a podpadających pod postanowienia art. 6 ustawy — księgę bierczą № II. B. (załącznik VI wzór 6).

W księgach bierczych № I. A. i I. B. izby skarbowe wypełniają narazie przedziałki od 1 — 3.

Równocześnie sporządzają izby skarbowe dla płatników zamieszczonych w księgach bierczych № II. A. i II. B. nakazy płatnicze na formularzach (załączniki VII i VIII, wzory 7 i 8) i przesyłają je władzom podatkowym I instancji, celem doręczenia ich za pokwitowaniem płatnikom; pokwitowania z doręczenia nakazów płatniczych winny być zwrócone izbom skarbowym.

Odpis ksiąg bierczych II. A. i II. B. należy jednocześnie z nakazami płatniczymi przesłać właściwej władzy podatkowej I instancji, a to jedynie w tym celu, aby mogła udzielić płatnikom na ich żądanie potrzebnych informacji.

Do art. 4.

§ 19. Do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha zalicza się jedynie właścicieli gospodarstw rolnych o powyższym obszarze. Do kategorii tej nie należą właściciele gruntów, mających charakter nieruchomości miejskich lub przemysłowych np. placów miejskich, pod willami, pod zakładami przemysłowymi i t. p., którzy winni przypadający od nich podatek sami obliczyć.

Obliczenie podatku, dokonane przez płatników, należy przedstawić tej izbie skarbowej, w której okręgu położona jest nieruchomość nabyta, względnie obciążona spłaconą wierzytelnością hipoteczną, w terminie 72-dniowym biegnącym od następnego dnia po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia. W tym samym terminie należy przedstawić izbie skarbowej dowody uiszczenia podatku.

Wpłata należności podatkowych, obliczonych przez płatników, winna być uskuteczniiona w jednej z instytucji poborowych, wskazanych w art. 4 ustawy.

§ 20. Płatnicy, roszczenicy sobie prawo do częściowego lub całkowitego uwolnienia od podatku, w myśl § 4, część trzecia, względnie § 13 część druga nin. rozp., winni w terminie 72-dniowym, wskazanym w paragrafie poprzednim, przedstawić izbie skarbowej wraz z zestawieniem podstaw obliczenia podatku odnośne dowody, o których mowa w wspomnianych wyżej paragrafach.

Ocena powyższych dowodów należy do władz skarbowych.

Do art. 5.

§ 21. Izba skarbowa sprawdza obliczenia (§ 19 nin. rozp.) jakoteż dowody (§ 20 nin. rozp.) złożone przez płatników. Wyniki sprawdzenia uwidacznia w księdze bierczej № I. A. względnie I. B., a płatników, którym odmówiono zwolnienia w myśl § 20 nin. rozp. i którzy w myśl § 18 nin. rozp. nie byli wciągnięci do ksiąg bierczych, wpisuje do tych ksiąg.

Płatników, którzy obliczyli i wnieśli podatek w kwocie niższej niż należało, wzywa izba skarbowa do dopłacenia różnicy podatku za pomocą wezwań płatniczych (załączniki IX i X, wzory 9 i 10). Za pomocą tychże samych wezwań wzywa do zapłacenia podatku tych w § 20 nin. rozp. wspomnianych płatników, którym nie przyznano uwolnienia i dopiero obecnie wciągnięto do księgi bierczej.

Izba skarbowa sprawdza wpłaty dokonane przez płatników także według pomocniczych dzienników przychodu i w razie zachodzącej różnicy między dowodami uiszczenia podatku, złożonymi przez płatników, a dziennikami pomocniczymi, wydaje niezwłocznie zarządzenia, zmierzające do usunięcia tej różnicy.

§ 22. Płatnikom, którzy nie przedstawiają obliczenia, wspomnianego w § 19 nin. rozp. w terminie w tymże paragrafie wskazanym, obliczy podatek z urzędu izba skarbowa, wyniki obliczenia wciągnie do ksiąg bierczych I. A. względnie I. B. i zawiadomi o tem płatników za pomocą wezwań płatniczych (załączniki IX i X, wzory 9 i 10).

§ 23. Odwołania, o których mowa w art. 5 ustawy, winny być przedstawiane Ministrowi Skarbu do decyzji wraz z kartą katastralną i aktami ewentualnych dochodzeń dodatkowych najpóźniej w ciągu dni 14 po ich złożeniu.

Do art. 6.

§ 24. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w terminach wskazanych w nakazie płatniczym.

Do art. 7 i 8.

§ 25. Ocena dowodów (§§ 8, 10 i 11 nin. rozp.), złożonych przez płatników celem uzyskania zwolnienia od podatku w myśl art. 2 część I. lit. b), e), f) ustawy należy do izby skarbowej, ostateczne zaś orzecznictwo — w drodze odwołania — do Ministra Skarbu.

Odwołanie wnosi się do izby skarbowej w ciągu dni 8 od dnia doręczenia decyzji.

W razie odmownej decyzji izba skarbowa wciąga płatników do właściwych ksiąg bierczych, zużytkowując przytem odnośne, w swoim czasie wyłączone w myśl § 18 ustęp pierwszy nin. rozp., karty katastralne, oraz wzywa ich do zapłacenia podatku za pomocą nakazów względnie wezwań płatniczych.

Do art. 9.

§ 26. Instytucje poborowe, wymienione w art. 4 ustawy, za wyjątkiem Pocztovej Kasy Oszczędności przy przyjmowaniu wpłat na rachunek właściwej kasy

skarbowej wydają płatnikowi pokwitowania na wpłaconą sumę podatku i równocześnie zapisują wpłaty do dziennika bierczego (załącznik XI wzór 11).

Dziennik bierczy prowadzi się w chronologicznym porządku wpłat i zamyka codziennie.

Delegatom izb skarbowych przysługuje prawo kontroli dzienników bierczych.

Wyciąg z dziennika bierczego, sporządzony — wedle wzoru 12—(załącznik XII) oddzielnie na każdą wpłaconą pozycję, instytucja poborowa przesyła w ciągu trzech dni od dokonanej wpłaty do właściwej kasy skarbowej, jako zawiadomienie o przyjętej na jej rachunek wpłacie podatku.

We wspomnianym terminie banki dewizowe, względnie ich oddziały, przesyłają wzgl. przekazują właściwej kasie skarbowej pobrane kwoty, potrącając dla siebie tytułem prowizji za pobór 1°/_o przesłanej sumy, i potrącenie to uwidaczniają w dziennikach bierczych jakoteż w wyciągach.

Do art. 10.

§ 27. Odsetki za zwłokę w wysokości 5°/_o miesięcznie będą liczone:

a) płatnikom, wciągniętym do ksiąg poboru № I A. i I B. oddzielnie dla każdej raty podatku od dnia następnego po upływie terminu płatności (art. 4 część pierwsza ustawy);

b) płatnikom, wciągniętym do ksiąg poboru № II A. i II B., dopiero po doręczeniu nakazu płatniczego, oddzielnie dla każdej raty — po upływie terminu płatności (art. 6 część ostatnia ustawy).

Jeżeli w terminach płatności zapłacono już część raty, odsetki będą liczone tylko od pozostałej reszty.

§ 28. Egzekucje, przeciwko opieszalym płatnikom prowadzi na polecenie izby skarbowej i na podstawie sporządzonych przez nią wykazów zaległości, władza podatkowa I instancji, przyczem pobiera koszty egzekucyjne, ustalone w ustawie z dnia 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 57, poz. 357).

Do art. 12.

§ 29. Grzywnę, wymienioną w art. 12 ustawy, nakłada się na osoby sprawujące zarząd majątkiem banku, a winne naruszenia obowiązków, określonych w art. 11 ustawy.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia karnego, zalegająca grzywna będzie ściągana przymusowo w trybie wskazanym w § 23 nin. rozp.

Do art. 16 ustęp pierwszy i drugi.

§ 30. Dyrektorowie izb skarbowych są upoważnieni do uwalniania od podatku tych właścicieli

gospodarstw rolnych o obszarze do 43 ha, którzy dowodnie wykażą, że nabyli nieruchomość za pożyczone pieniądze.

Nadto dyrektor izby skarbowej we Lwowie jest upoważniony do uwalniania od podatku wszystkich osadników na obszarze województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, którzy na tym obszarze nabyli nieruchomości w czasie miarodajnym do wymiaru podatku.

Uwalnianie w innych wypadkach należy do Ministra Skarbu.

Odpowiednio udokumentowane prośby składać należy w terminie 30-dniowym od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, za pośrednictwem władzy podatkowej I instancji, w której okręgu położony jest przedmiot podatku.

Władza podatkowa pierwszej instancji jest obowiązana złożyć jej prośby przesłać wraz z opinią — w ciągu dni 14 po złożeniu — izbie skarbowej.

Dyrektor izby skarbowej winien w ciągu 8 dni po otrzymaniu sprawy powziąć decyzję, względnie w wypadkach wspomnianych w części trzeciej niniejszego paragrafu przesłać sprawę wraz z opinią Ministrowi Skarbu, do decyzji.

Prośby nieudokumentowane, jakoteż spóźnione pozostawia się bez rozpatrzenia. Decyzję co do takich próśb wydaje władza kompetentna do udzielenia uwolnienia.

Do art. 16 ustęp trzeci.

§ 31. Dyrektorowie izb skarbowych są upoważnieni do odraczania i rozkładania na raty należności podatkowych na czas nie dłuższy niż jeden rok, o ile suma należności podatkowej nie przekracza 500.000 mk.

Prawo odraczania lub rozkładania na raty należności podatkowych na dłuższy okres czasu lub w kwotach wyższych należy do Ministra Skarbu.

Ulgi powyższe udzielane będą jedynie w tych wyjątkowych wypadkach, w których dopełnienie obowiązku wpłacenia podatku w ustawowych terminach zagrażałoby egzystencji ekonomicznej płatnika.

Od płatnika, któremu zezwolono na odróczenie lub rozłożenie na raty, pobierane będą odsetki za zwłokę w wysokości 1°/_o miesięcznie.

Prośby o powyższe ulgi należy składać do właściwej władzy podatkowej pierwszej instancji w ciągu 30 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, względnie, o ile chodzi o płatników, określonych w art. 6 ustawy, w ciągu 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, przyczem mają zastosowanie przepisy ostatnich trzech części § 30 nin. rozp.

Minister Skarbu:
Michalski

Wzór 7.

Załącznik VII do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V. 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1).

Izba skarbową w _____

Kasa skarbową w _____

№ porządk. księgi bierczej № II. A.

N a k a z p ł a t n i c z y**na podatek od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości, obliczony na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 238).**

Nazwisko i imię płatnika _____

Miejsce zamieszkania (adres) _____

Oznaczenie nieruchomości nabytej (rodzaj, miejscowość, powiat)	Cena kupna obok oznaczonej nieruchomości	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania transakcji	Stopa podatkowa z art. 3 część A ustęp pierwszy i drugi ustawy	Należny podatek	
		tytuł (art. 2 cz. 1 p. b, e, f, art. 3 cz. A ustawy)	kwota				I rata	II rata
		Mk.	Mk.				M a r e k	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

Wymierzony podatek należy wpłacić w połowie w ciągu 30 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu niniejszego nakazu płatniczego, a drugą połowę w ciągu następnych sześciu tygodni do kasy skarbowej w _____ lub na jej rachunek do innej kasy skarbowej, Pocztovej Kasy Oszczędności, Polskiej Krajowej Kasy pożyczkowej, Polskiego Banku Krajowego, krajowych banków dewizowych i oddziałów wymienionych instytucji, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej (art. 6 ustawy).

P o t w i e r d z e n i e o d b i o r u .

Nakaz płatniczy na podatek od wzbogacenia się № Ks. b. II. A. _____
otrzymałem dnia _____ 1922 r.

Podpis adresata:

Podpis doręczającego:

(Strona 2).

Kwoty podatku, nie wpłacone w terminach płatności, uważa się za zaległość, od której pobierze się odsetki za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminów płatności, przytem miesiąc zaczęty liczy się za cały. Zaległość będzie ściągana przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi, liczonemi w myśl ustawy z dnia 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 357).

Od tego nakazu płatniczego można — w terminie 30-dniowym po doręczeniu — wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w ustawowych terminach.

Przy wpłacie należy przedstawić niniejszy nakaz płatniczy.

Pieczęć _____

Podpis _____

dnia _____ 1922 r.

Wzór 8.

Załącznik VIII do rozp. Ministra Skarbu z d. 19. V. 1922 r. do poz. 357.

Izba skarbową w

Kasa skarbową w

№ porządk. książki bierczej № II. B.

Nakaz płatniczy

na podatek od wzbogacenia się, które ujawniło się przez spłatę długów hipotecznych, obliczony na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 238).

Nazwisko i imię płatnika

Miejsce zamieszkania (adres)

Oznaczenie nieruchomości, obciążonej spłaconą wierzytelnością hipoteczną (rodzaj, miejscowość, powiat)	Suma spłaconej wierzytelności hipotecznej	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania transakcji	Stopa podatkowa z art. 3 cz. B. ustęp pierwszy i drugi ustawy	Należny podatek	
		Tytuł (art. 1 p. b. art. 2 cz. I p. e.)	Kwota				I rata	II rata
		Mk.	Mk.				M a r e k	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

Wymierzony podatek należy wpłacić w połowie w ciągu 30 dni, licząc od następnego dnia po doręczeniu niniejszego nakazu płatniczego, a drugą połowę w ciągu następnych sześciu tygodni do kasy skarbowej w lub na jej rachunek do innej kasy skarbowej, Pocztovej Kasy Oszczędności, Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Polskiego Banku Krajowego, krajowych banków dewizowych i oddziałów wymienionych instytucji, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej (art. 6 ustawy).

Kwoty podatku nie wpłacone w terminach płatności, uważa się za zaległość, od której pobierze się odsetki za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminów płatności, przytem miesiąc zaczęty liczy się za cały. Zaległość będzie ściągana przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi w myśl ustawy z dnia 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 357).

Od tego nakazu płatniczego można — w terminie 30-dniowym po doręczeniu — wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w ustawowych terminach.

Przy wpłacie należy przedstawić niniejszy nakaz płatniczy.

....., dnia 1922 r.

Pieczęć

Podpis

Potwierdzenie odbioru.

Nakaz płatniczy na podatek od wzbogacenia się № ks. b. II. B. otrzymałem dnia 1922 r.

Podpis adresata:

Podpis doręczającego:

Wzór 9.

Załącznik IX do rozp. Ministra Skarbu z dn. 19.V 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1).

Izba skarbową

Kasa skarbową w

№ porządkowy księgi bierczej № I. A.

Wezwanie płatnicze.

Nazwisko i imię płatnika (nazwa osoby prawnej)

Miejsce zamieszkania (siedziba osoby prawnej)

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (Dz. U. R. P. № 30, poz. 238) wzywa się:

Pana (firmę)

- 1) do pokrycia niżej wyszczególnionej różnicy, jaka się okazała przy sprawdzeniu złożonego przez Pana (firmę) obliczenia:
- 2) wobec nieprzyznania uwolnienia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku:
- 3) wobec niezłożenia obliczenia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku, obliczonej z urzędu:

Oznaczenie nieruchomości nabytej (rodzaj, miejscowość, powiat)	Cena nabycia nieruchomości	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania tranzakcji	Stoпа podatkowa z art. 3 ustawy	Kwota podatku	Kwota podatku obliczonego przez płatnika	Kwota podatku przypadająca do zapłaty (różnica między przedziałką 8 i 9)	
		Tytuł (art. 2 cz. I p. b, c, f art. 3 cz. A ustawy)	Kwota						I rata	II rata
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.

Potwierdzenie odbioru.

Wezwanie płatnicze na podatek od wzbogacenia się № ks. b. I. A.

Otrzymałem dnia 1922 r.

Nazwa miejscowości

Podpis adresata

Podpis doręczającego

(Strona 2).

Sumę podatku z przedziałek 10 i 11 należy wpłacić w ciągu 8 dni, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania w kasie skarbowej w wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, liczonemi oddzielnie od każdej raty podatku, od dnia następnego po upływie terminu płatności takowej t. j. od sumy pierwszej raty od dnia 1922 r., od sumy drugiej raty od dnia 1922 r.

Przytem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

Nie wpłacona w terminie ośmiodniowym kwota podatku będzie ściągana przymusowo, przyczem będą pobrane — oprócz wspomnianych odsetek za zwłokę — koszty egzekucyjne, obliczone w myśl ustawy z 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 357).

Od niniejszego wezwania płatniczego można w powyżej określonym 8-dniowym terminie wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w wyżej wskazanym terminie.

Przy wpłacie należy przedstawić niniejsze wezwanie.

....., dnia 1922 r.

Pleczeć

Podpis

Wzór 10.

Załącznik X do rozp. Ministra Skarbu z dn. 19.V 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1).

Izba skarbową
 Kasa skarbową w
 № porządk. księgi bierczej № I. B.

Wezwanie płatnicze.

Nazwisko i imię płatnika
 Miejsce zamieszkania

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogaceni się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (Dz. U. R. P. № 30, poz. 238) wzywa się Pana

- 1) do pokrycia niżej wyszczególnionej różnicy, jaka się okazała przy sprawdzeniu złożonego przez Pana obliczenia:
- 2) wobec nieprzyznania uwolnienia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku:
- 3) wobec niezłożenia obliczenia — do wpłacenia niżej wyszczególnionej kwoty podatku, obliczonej z urzędu:

Oznaczenie nieruchomości obciążonej spłaconą wierzytelnością hipoteczną (rodzaj, miejscowość, powiat)	Suma spłaconej wierzytelności hipotecznej	Potrącenia		Podstawa obliczenia podatku	Rok dokonania transakcji	Stopa podatkowa z art. 3 ustawy	Kwota podatku	Kwota podatku obliczonego przez płatnika	Kwota podatku przypadająca do zapłaty (różnica między przedziałkami 8 i 9)	
		Tytuł (art. 1 p. b, art. 2 cz. I p. e)	Kwota						I rata	II rata
		Mk.	Mk.						Mk.	Mk.
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.

Potwierdzenie odbioru.

Wezwanie płatnicze na podatek od wzbogacenia się № ks. b. I. B.

Otrzymałem dnia 1922 r.

Nazwa miejscowości

Podpis adresata

Podpis doręczającego

(Strona 2).

Sumę podatku z przedz. 10 i 11 należy wpłacić w ciągu 8 dni, licząc od dnia doręczenia niniejszego wezwania w kasie skarbowej w wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, liczonemi oddzielnie od każdej raty podatku, od dnia następnego po upływie terminu płatności takowej t. j. od sumy pierwszej raty od dnia, od sumy drugiej raty od dnia

Przytem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały.

Niewpłacona w terminie ośmiodniowym kwota podatku będzie ściągana przymusowo, przyczem pobrane będą — oprócz wspomnianych odsetek za zwłokę — koszty egzekucyjne, obliczone w myśl ustawy z 7 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 57, poz. 357).

Od niniejszego wezwania płatniczego można w powyżej określonym 8-dniowym terminie wnieść odwołanie do Ministra Skarbu, za pośrednictwem wymienionej w nagłówku izby skarbowej.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w wyżej wskazanym terminie.

Przy wpłacie należy przedstawić niniejsze wezwanie.

..... dnia 1922 r.

Pieczęć:

Podpis:

Wzór 11.

Załącznik XI do rozp. Min. Skarbu z d. 19.V. 1922 r. do poz. 357.

(Strona 1).

Instytucja (kasa) poborowa

Dziennik bierczy
 podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości
 przez spłatę długów hipotecznych.

(Strona 2).

№ porządkowy	Imię i nazwisko płatnika (nazwa osoby prawnej)	Miejsce zamieszka- nia (siedziba osoby prawnej)	Kategoria podatku od wzbogace- nia się (na- bycie nieru- chomości wzgl. spłata wierzitel- ności hipo- tecznej)	Data wpła- ty	Na rachun- ek której kasy skar- bowej uskutecz- niono wpłatę	Kwota wpłaco- nego podatku	Kwota wpłaco- nych odsetek za zwłó- kę	Razem wpłaco- no	Potrą- cono ty- tułem provizji	Przekazano do kasy skarbowej oznaczonej w prze- działce 6	Data prze- kaza- nia
						Mk.		Mk.	Mk.	Mk.	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.

Wzór 12.

Załącznik XII do rozp. Ministra Skarbu z d. 19.V. 1922 r. do poz. 357.

Instytucja (kasa) poborowa

Wyciąg z dziennika bierczego
 podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę
 długów hipotecznych, pobranego na rachunek kasy skarbowej

w

№ porz. Dziennika bier- czego	Imię i nazwisko płatnika (nazwa osoby prawnej)	Miejsce zamieszkania (sie- dziba osoby prawnej)	Kategoria podatku od wzbog- acenia się (nabycie nieru- chomości lub spłata wie- rzytelności hipotecznych)	Data wpłaty	Kwota wpłaconego podatku	Kwota wpłaconych odsetek za zwłokę	Razem wpłacono	Potrącono tytułem provizji	Przekazano do wyżej oznaczonej kasy skar- bowej	Data przekazania
					Mk.					
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.

..... dnia 1922 r.

Podpis